

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: 50. GŽ R-1645/2021-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Antonete Valentić kao predsjednika vijeća, Vlatke Fresl Tomašević kao suca izvjestitelja i člana vijeća i Vlaste Feuš kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja D.N. iz N., kojeg zastupa punomoćnica K.DŽ., odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika A1 Hrvatska d.o.o., Zagreb, Vrtni put 1, OIB: 29524210204, kojeg zastupa punomoćnik M.R. odvjetnik u Odvjetničkom društvu R. i partneri u Zagrebu, radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza ugovora o radu, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-2374/2019-18 od 5. svibnja 2021., u sjednici vijeća održanoj dana 4. siječnja 2022.,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba tuženika i potvrđuje presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-2374/2019-18 od 5. svibnja 2021.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom utvrđeno je da je Odluka tuženog o otkazu ugovora o radu tužitelja od 7. lipnja 2019. nedopuštena te da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao (točka I izreke), naloženo je tuženom vraćanje tužitelja na rad (točka II izreke) te da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 2.500,00 kn sa pripadajućim zateznim kamatama (točka III izreke) dok je zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka odbijen kao neosnovan (točka IV izreke).

2. Presudu pobija tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. toč. 1. i 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08 – Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 u daljnjem tekstu: ZPP-a). Predlaže presudu preinačiti u smislu žalbenih navoda na način da sud drugog stupnja odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti uz naknadu troškova postupka uključujući i trošak žalbenog postupka.

3. U odgovoru na žalbu tužitelj osporava navode iste te predlaže da sud drugog stupnja žalbu tuženika odbije kao neosnovanu te potvrdi prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu.

4. Žalba tuženika nije osnovana.

5. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je utvrđenje nedopuštenosti redovnog otkaza ugovora o radu zbog organizacijskih razloga i zahtjev za vraćanje na rad.

6. U ovom stadiju postupka među strankama nije sporno da je tužitelj kod tuženog temeljem ugovora o radu od 1. listopada 2018. obavljao poslove radnog mjesta Tehničar za optiku-B28, da je tuženik tužitelju odlukom od 7. lipnja 2019. otkazao navedeni ugovor o radu zbog poslovno uvjetovanog razloga, da je tužitelj protiv iste u zakonom propisanom roku podnio tuženom zahtjev za zaštitu prava o kojem tuženik nije odlučio kao i da je tužitelj u roku iz čl. 133. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 93/14, 127/17 i 98/19 u daljnjem tekstu: ZR) pokrenuo ovaj sudski spor.

7. Pošavši od utvrđenja da je tuženik radničkom vijeću 27. svibnja 2019. dostavio između ostalih i odluku o namjeri otkazivanja ugovora o radu tužitelja u kojoj je naveo da radi usklađivanja sa novom organizacijom društva te sistematizacijom poslova u društvu i stvarnim poslovnim potrebama racionalizacije poslova iz djelokruga odjela za izgradnju infrastrukture pristupne mreže, namjerava ukinuti radno mjesto tehničar za optiku B2B na lokaciji Osijek te da je namjeravanim usklađivanjem sa novom organizacijom u društvu obuhvaćen tužitelj kojem bi prestao radni odnos iz poslovno uvjetovanih razloga, da je radničko vijeće 31. svibnja 2019. zatražilo od tuženika dostavu dodatnih podataka i pojašnjenja kako bi se moglo očitovati o dostavljenoj odluci o namjeri otkazivanja ugovora tužitelju, da tuženik zatražene podatke nije dostavio već da je nepravodobno, neposredno prije isteka roka 4. lipnja 2019. dostavio radničkom vijeću samo opis radnog mjesta tužitelja i tablicu bez pojašnjenja iz koje ne proizlaze zatraženi podaci, da se slijedom toga radi o nepotpunoj i nepravodobno dostavljenoj dokumentaciji iz koje radničko vijeće nije moglo zaključiti hoće li kod tuženika uopće doći do kolektivnog viška radnika u smislu čl. 127. ZR, a nakon toga niti utvrditi podatke koje su važni za donošenje odluke o namjeri otkazivanja tužitelju i sagledavanje njezina utjecaja na položaj tužitelja sud prvog stupnja tužbeni zahtjev tužitelja je prihvatio utvrdivši da je sporna odluka o otkazu donesena uz povredu postupovnih odredbi, jer se tuženik o namjeravanom otkazu nije savjetovao s radničkim vijećem koje je kod tuženika bilo konstituirano odnosno jer je propustio postupiti u skladu s odredbom čl. 150. ZR s obzirom da se nije na zakonom propisan način savjetovao sa radničkim vijećem prije otkazivanja ugovora o radu tužitelju uslijed čega je Odluka o otkazu ugovora o radu tužitelju ništetna a radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao te je naložio tuženiku vratiti tužitelja na rad na radno mjesto Tehničar za optiku B2B ili drugo radno mjesto odgovarajuće radnom iskustvu, obrazovanju i sposobnostima tužitelja temeljem čl. 124. st. 1. ZR.

8. Suprotno žalbenim razlozima, sud prvog stupnja sastavio je presudu u skladu s odredbama Zakona o parničnom postupku. Za svoju odluku dao je jasne i razumljive razloge koji imaju podlogu u izvedenim dokazima. Pobijana presuda ima jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama, koji nisu u proturječnosti s izrekom presude. Ne postoje niti drugi nedostaci zbog kojih pravilnost pobijane odluke ne bi bilo moguće ispitati pa se nije ostvario žalbeni razlog iz čl. 354. st. 2. tč. 11. ZPP, na koju povredu odredaba parničnog postupka ukazuje tuženik u svojoj žalbi.

9. Pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da tuženik prije otkazivanja ugovora o radu tužitelju nije radničkom vijeću dostavio potrebnu dokumentaciju iz koje bi moglo utvrditi podatke važne za donošenje odluke o namjeri otkazivanja ugovora o radu tužitelju i sagledavanje njihovog utjecaja na njegov položaj. Naime, poslodavac mora obavijestiti radničko vijeće o namjeravanom otkazu potpuno i pravodobno tako da se radničkom vijeću omogući da daje primjedbe i prijedloge kako bi rezultati rasprave stvarno mogli utjecati na donošenje odluke. Čak dapače dužnost je poslodavca kad se radničko vijeće očituje u zakonom određenom roku, ocijeniti razloge zbog koji se radničko vijeće protivi otkazu. Dakle obveza je poslodavca ocijeniti te razloge ali ih ne mora prihvatiti. Stoga nije dovoljno samo paušalno navesti da je došlo do prestanka potrebe za radom radnika uslijed racionalizacije poslovanja odnosno na taj način poslodavac nije postupio sukladno odredbi čl. 150. ZR a ukoliko je odluka poslodavca o otkazu ugovora o radu donesena protivno toj odredbi o obvezi savjetovanja sa radničkim vijećem ista je ništetna.

10. Kako se u konkretnom slučaju tuženik nije savjetovao sa radničkim vijećem na naprijed navedeni način jer iz dostavljene dokumentacije radničko vijeće uopće nije moglo utvrditi da li uopće dolazi i iz kojih točno razloga do prestanka potrebe za radom tužitelja, da li se poslovi koje je tužitelj obavljao prestaju obavljati kod tuženika ili će se obavljati u okviru drugih radnih mjesta, koliki broj izvršitelja radi na istom radnom mjestu na kojem je poslove obavljao tužitelj, da li će kod tuženika doći do kolektivnog viška radnika, postoje li usporedni radnici koji obavljaju iste poslove kao i tužitelj i ukoliko postoje da li je poslodavac iste s tužiteljem uspoređivao i prema kojim kriterijima dakle nije moglo utvrditi podatke važne za donošenje odluke o namjeri otkazivanja ugovora o radu tužitelju i sagledavanje njihovog utjecaja na položaj tužitelja zaključak suda da je u okolnostima konkretnog slučaja pobijana odluka donesena protivno odredbama o savjetovanju sa radničkim vijećem i kao takva ništetna ukazuje se pravilnim.

11. Stoga su neodlučna razmatranja žalbe tuženika, jer predstavljaju samo drugačije i to pogrešno viđenje primjene navedenih odredbi ZR, s time da je podatke na koje se tuženik pozivao tijekom prvostupanjskog postupka a na koje upire i u svojoj žalbi (npr. da usporednih radnika nije bilo) trebao dostaviti radničkom vijeću u postupku savjetovanja prije donošenja odluke o otkazivanju tužitelju.

12. Zbog svega navedenog valjalo je, sukladno odredbi iz čl. 368. st. 1. ZPP, žalbu tuženika odbiti kao neosnovanu i potvrditi presudu suda prvog stupnja.

13. I odluka o troškovima postupka pravilna je kako po osnovi (čl. 154. st. 5. ZPP) tako i po visini (čl. 155. st. 1. ZPP) troškova koji su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15).

U Zagrebu 4. siječnja 2022.

Predsjednik vijeća:
Antoneta Valentić